СЕКЦІЯ 6
КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ; КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО

УДК 343.35:347.19
DOI https://doi.org/10.32999/ksu2307-8049/2026-4-15

ОБ'ЄКТ ЗЛОВЖИВАННЯ ПОВНОВАЖЕННЯМИ СЛУЖБОВОЮ ОСОБОЮ ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ ПРИВАТНОГО ПРАВА НЕЗАЛЕЖНО ВІД ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВОЇ ФОРМИ

Ковач Дмитро Васильович,
аспірант кафедри кримінального права
Національної академії внутрішніх справ
kovachdv@ukr.net
https://orcid.org/0009-0006-5762-6866

Метою *статті є комплексне кримінально-правове дослідження об'єкта зловживання повноваженнями службовою особою юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми (ст. 364-1 КК України), визначення його родового, основного безпосереднього та додаткового безпосереднього рівнів з урахуванням специфіки суб'єкта та сфери вчинення цього кримінального правопорушення.*

Методи дослідження: *дослідження здійснено з використанням формально-логічного методу для тлумачення положень ст. 364-1 КК України та суміжних норм цивільного законодавства щодо статусу юридичних осіб приватного права. Догматичний метод застосовано для аналізу традиційної класифікації об'єкта кримінального правопорушення «по вертикалі» (загальний, родовий, безпосередній об'єкти) та «по горизонталі» (основний, додатковий обов'язковий, додатковий факультативний об'єкти). Системно-структурний метод використано для встановлення місця ст. 364-1 КК України в системі розділу XVII Особливої частини КК України та її співвідношення із суміжними складами. Методи аналізу й синтезу застосовано для узагальнення й порівняння наукових позицій різних авторів щодо визначення родового та безпосереднього об'єктів досліджуваного кримінального правопорушення.*

Результати. *Обґрунтовано, що родовим об'єктом ст. 364-1 КК України є суспільні відносини, що забезпечують належний порядок здійснення службової діяльності службовими особами та професійної діяльності особами, які надають публічні послуги. Сформульовано авторське визначення основного безпосереднього об'єкта як суспільних відносин, що забезпечують установлений законом, установчими документами та іншими правомірними актами порядок здійснення службовою особою юридичної особи приватного права наданих їй повноважень відповідно до їх призначення та законних інтересів юридичної особи. Розкрито зміст поняття «інтереси юридичної особи приватного права», яке не зводиться до одержання прибутку, а охоплює законне ведення діяльності, збереження майна, виконання зобов'язань та реалізацію статутних цілей. Установлено альтернативний, але обов'язковий характер додаткового безпосереднього об'єкта, яким виступають права та інтереси окремих громадян, державні чи громадські інтереси або інтереси юридичних осіб, яким заподіюється істотна шкода.*

Висновки. *Об'єкт кримінального правопорушення, передбаченого ст. 364-1 КК України, має багаторівневий характер. Основним безпосереднім об'єктом визначено суспільні відносини щодо належного порядку здійснення службовою особою юридичної особи приватного права наданих їй повноважень відповідно до їх призначення та законних інтересів такої юридичної особи. Додатковим безпосереднім об'єктом є охоронювані законом права та інтереси окремих громадян, державні чи громадські інтереси або інтереси юридичних осіб, яким заподіюється істотна шкода. Такий підхід дає змогу розмежувати об'єкт посягання від характеристики самого діяння та його наслідків.*

Ключові слова: *зловживання повноваженнями; службова особа; юридична особа приватного права; об'єкт кримінального правопорушення; родовий об'єкт; безпосередній об'єкт; додатковий об'єкт; істотна шкода.*

© Ковач Д. В., 2026
Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

OBJECT OF ABUSE OF POWERS BY AN OFFICIAL OF A LEGAL ENTITY OF PRIVATE LAW, REGARDLESS OF ITS ORGANIZATIONAL AND LEGAL FORM

Kovach Dmytro Vasylovych,
Postgraduate Student at the Department of Criminal Law
National Academy of Internal Affairs
kovachdv@ukr.net
https://orcid.org/0009-0006-5762-6866

The purpose of the article *is to conduct a comprehensive criminal-law study of the object of abuse of powers by an official of a legal entity of private law, regardless of its organizational and legal form (Article 364-1 of the Criminal Code of Ukraine), and to determine its generic, principal direct, and additional direct levels, taking into account the specific characteristics of the offender and the sphere in which this criminal offense is committed.*

Research methods*: The study was conducted using the formal-logical method to interpret the provisions of Article 364-1 of the Criminal Code of Ukraine and related provisions of civil legislation concerning the status of legal entities of private law. The dogmatic method was applied to analyze the traditional classification of the object of a criminal offense "vertically" (general, generic, and direct objects) and "horizontally" (principal, additional mandatory, and additional optional objects). The systemic-structural method was used to establish the place of Article 364-1 of the Criminal Code of Ukraine within the system of Chapter XVII of the Special Part of the Criminal Code of Ukraine and its relationship with related offenses. The methods of analysis and synthesis were employed to generalize and compare the scholarly positions of different authors concerning the definition of the generic and direct objects of the criminal offense under study.*

Results*. It is substantiated that the generic object of Article 364-1 of the Criminal Code of Ukraine comprises social relations ensuring the proper procedure for the performance of official duties by officials and professional activities by persons providing public services. The article formulates the author's definition of the principal direct object as social relations ensuring the procedure established by law, constituent documents, and other lawful acts for the exercise by an official of a legal entity of private law of the powers vested in them in accordance with their purpose and the legitimate interests of the legal entity. The content of the concept of "interests of a legal entity of private law" is examined, demonstrating that it cannot be reduced to profit-making, but encompasses lawful conduct of activities, preservation of property, performance of obligations, and achievement of statutory objectives. The article establishes the alternative yet mandatory nature of the additional direct object, which consists of the rights and interests of individual citizens, state or public interests, or the interests of legal entities that suffer substantial damage.*

Conclusions. *The object of the criminal offense provided for by Article 364-1 of the Criminal Code of Ukraine has a multi-level character. The principal direct object is defined as social relations concerning the proper exercise by an official of a legal entity of private law of the powers vested in them in accordance with their purpose and the legitimate interests of that legal entity. The additional direct object comprises legally protected rights and interests of individual citizens, state or public interests, or the interests of legal entities that suffer substantial damage. This approach makes it possible to distinguish the object of the encroachment from the characteristics of the act itself and its consequences.*

Keywords: *abuse of powers; official; legal entity of private law; object of a criminal offense; generic object; direct object; additional object; substantial damage.*

Вступ. Визнання діяння кримінально протиправним пов'язане насамперед з оцінкою його суспільної небезпечності. Вона дає змогу встановити, чи створює певна поведінка таку загрозу для охоронюваних кримінальним законом суспільних відносин, яка потребує реагування засобами кримінального права. Визначальне значення при цьому мають об'єктивні ознаки кримінального правопорушення, передусім об'єкт посягання, характер діяння та заподіювана ним шкода (Дзюба, 2014: 133). У науковій літературі обґрунтовано зазначається, що соціальна сутність кримінального правопорушення полягає у заподіянні шкоди суспільним відносинам або створенні реальної загрози її заподіяння. Така шкода має фізичний, моральний чи майновий характер і відображає матеріальний зміст суспільної небезпечності (Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України, 2018: 45).

1. Загальнотеоретичні засади та родовий об'єкт

Аналіз складу кримінального правопорушення, зазвичай, розпочинається з визначення його об'єкта, оскільки кримінальний закон спрямований на охорону найбільш значущих для суспільства, держави, фізичних та юридичних осіб відносин. Правильне кримінально-правове визначення об'єктів зловживання повноваженнями службовою особою юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми є необхідною передумовою точної кримінально-правової оцінки вчиненого. Воно дає змогу встановити соціальну спрямованість заборони, закріпленої у ст. 364-1 КК України, визначити місце цього кримінального правопорушення у системі діянь, передбачених розділом XVII Особливої частини КК України, а також відмежувати охоронювану сферу

від суміжних суспільних відносин (Дудоров, 2014: 51).

Водночас у науці кримінального права проблема об'єкта кримінального правопорушення традиційно належить до найбільш дискусійних. У літературі наголошується, що складно знайти іншу проблему кримінального права, яка містила б таку кількість спірних питань, як учення про об'єкт кримінального правопорушення (Кримінальне право України, 2008: 111). Відповідаючи на питання про підстави виокремлення певних діянь серед кримінальних правопорушень загалом, необхідно виходити з характеру суспільних відносин, яким заподіюється або може бути заподіяна шкода. Для ст. 364-1 КК України це особливо суттєво, оскільки кримінально-правова заборона пов'язана не з будь-якими порушеннями у приватній сфері, а з використанням саме службових повноважень усупереч законним інтересам юридичної особи приватного права.

У кримінально-правовій літературі об'єкти кримінальних правопорушень зазвичай класифікуються за двома критеріями. За ступенем узагальненості, тобто «по вертикалі», їх поділяють на загальний, родовий та безпосередній об'єкти. За співвідношенням безпосередніх об'єктів («по горизонталі») розрізняють основний, додатковий обов'язковий та додатковий факультативний об'єкти (Кримінальне право України, 2018: 90). Така класифікація придатна і, необхідна для дослідження ст. 364-1 КК України, оскільки дає можливість перейти від усієї системи суспільних відносин, поставлених під кримінально-правову охорону, до конкретної сфери службової діяльності юридичної особи приватного права та тих прав і законних інтересів, яким заподіюється істотна шкода.

У загальному розумінні під об'єктом кримінального правопорушення прийнято розуміти те, чому заподіюється шкода внаслідок його вчинення або щодо чого створюється загроза заподіяння такої шкоди (Кримінальне право України: 68). Загальним об'єктом кримінального правопорушення є сукупність суспільних відносин, поставлених під охорону кримінального закону, тобто вся система об'єктів кримінально-правової охорони (Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України: 14). Зловживання повноваженнями службовою особою юридичної особи приватного права, як і будь-яке інше кримінальне правопорушення, посягає на певну частину цієї системи, а його специфіка визначається тією сферою суспільних відносин, у межах якої службова особа реалізує надані їй повноваження (Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України, 2019: 763).

Родовий об'єкт становить певну частину загального об'єкта, тобто групу однорідних або близьких за змістом суспільних відносин, які охороняються сукупністю взаємопов'язаних кримінально-правових норм. Він відображає характер суспільної небезпечності відповідної групи кримінальних правопорушень та є одним із критеріїв їх систематизації в Особливій частині КК (Кримінальний кодекс України: 14). Стаття 364-1 розміщена у розділі XVII Особливої частини КК України, який охоплює кримінальні правопорушення у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг. Тому родовий об'єкт цього кримінального правопорушення не може обмежуватися лише належним функціонуванням державного апарату. Він також охоплює суспільні відносини, що забезпечують установлену законом і відповідними регулятивними актами належну службову діяльність у публічній та приватній сферах, а також, як було зазначено, належне здійснення професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг.

У юридичній літературі питання про межі родового об'єкта кримінальних правопорушень, передбачених розділом XVII Особливої частини КК України, вирішується неоднаково. М.-М. С. Яциніна, аналізуючи зловживання владою, службовим становищем або повноваженнями, обґрунтовувала спільність їх правової природи та пов'язувала родовий об'єкт із суспільними відносинами щодо належної діяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності, а також осіб, які надають публічні послуги (Яциніна, 2016: 187–190). Р. М. Гора, досліджуючи значення поділу юридичних осіб на юридичних осіб публічного та приватного права для встановлення об'єкта ст. 364-1 КК України, також звертав увагу на те, що належність юридичної особи до відповідної сфери безпосередньо впливає на визначення охоронюваних цією нормою суспільних відносин (Гора, 2018: 144–152).

На нашу думку, родовий об'єкт ст. 364-1 КК України доцільно визначати *як суспільні відносини, що забезпечують належний порядок здійснення службової діяльності службовими особами та професійної діяльності особами, які надають публічні послуги, відповідно до правового призначення наданих їм повноважень.* У межах такого родового об'єкта ст. 364-1 КК України охороняє окрему сферу – службову діяльність юридичних осіб приватного права. Йдеться не про охорону приватної власності як такої і не про забезпечення прибутковості діяльності певного суб'єкта господарювання, а про суспільні відносини, що виникають у зв'язку з належним здійсненням службовою особою наданих їй організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських повноважень.

Необхідно додати, що юридична особа приватного права відповідно до цивільного законодавства визначається насамперед за порядком її створення, а не лише за формою власності; вона створюється на підставі установчих документів у встановленому законом порядку (Цивільний кодекс України, 2003). Тому при характеристиці об'єкта ст. 364-1 КК України сферу кримінально-правової охорони

необхідно пов'язувати саме з діяльністю юридичної особи приватного права та належним порядком реалізації повноважень її службових осіб, а не механічно з будь-якою діяльністю, у якій використовується приватне майно.

2. Безпосередній об'єкт (основний і додатковий)

Безпосередній об'єкт має індивідуальний характер і є складовою родового об'єкта, співвідносячись із ним як частина і ціле. У зв'язку з цим його визначення повинно відображати ті конкретні суспільні відносини, на які посягає діяння, передбачене відповідною кримінально-правовою нормою. У наукових працях, присвячених ст. 364-1 КК України, безпосередній об'єкт пов'язують із належною діяльністю юридичних осіб приватного права та встановленим порядком здійснення їх службовими особами своїх повноважень (Яциніна, 2016: 189; Монін, 2022: 299–310). Враховуючи зміст диспозиції ст. 364-1 КК України, основним безпосереднім об'єктом зловживання повноваженнями службовою особою юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми, на нашу думку, *є суспільні відносини, що забезпечують встановлений законом, установчими документами та іншими правомірними актами порядок здійснення службовою особою юридичної особи приватного права наданих їй повноважень відповідно до їх призначення та законних інтересів такої юридичної особи.*

Запропоноване визначення потребує уточнення змісту категорії «інтереси юридичної особи приватного права», оскільки диспозиція ст. 364-1 КК України безпосередньо пов'язує зловживання з використанням повноважень усупереч таким інтересам (Кримінальний кодекс України: 2013). Інтерес юридичної особи не можна зводити виключно до одержання прибутку або до безпосереднього збільшення вартості її майна. Для різного роду товариств (акціонерне, з повною, або обмеженою відповідальністю тощо) він охоплює законне ведення діяльності, збереження та раціональне використання майна, виконання договірних і корпоративних зобов'язань, реалізацію рішень органів управління, підтримання ділової репутації та досягнення визначених установчими та іншими документами цілей. Для непідприємницьких товариств та установ зміст такого інтересу визначається метою їх створення, законним порядком використання майна, виконанням статутних завдань та належним здійсненням управління (Монін, 2022, 299–310). Тому сама економічна невигідність окремого рішення, збитковість правочину чи невдалий результат діяльності не змінюють об'єкта кримінально-правової охорони і не означають автоматично посягання на нього.

Поряд із цим, при характеристиці об'єкта ст. 364-1 КК України необхідно розмежовувати інтерес юридичної особи, всупереч якому службова особа використовує надані їй повноваження, та ті охоронювані законом права й інтереси, яким унаслідок такого зловживання заподіюється істотна шкода. Перша категорія безпосередньо характеризує спрямованість посягання на належний порядок службової діяльності конкретної юридичної особи приватного права. Друга визначена у диспозиції ст. 364-1 КК України альтернативно: це права або інтереси окремих громадян, державні чи громадські інтереси або інтереси юридичних осіб (Кримінальний кодекс України: 2001). Оскільки настання істотної шкоди хоча б одному з названих благ є обов'язковою умовою закінченого складу, додатковий безпосередній об'єкт цього кримінального правопорушення має альтернативний за змістом, але обов'язковий характер.

П. С. Матишевський, розглядаючи класифікацію об'єкта, слушно зазначав, що ознаки складу кримінального правопорушення не є факультативними, якщо вони прямо визначають його юридичну природу; водночас заподіяння шкоди іншим соціальним благам, які не відображають специфіку відповідного складу, саме по собі не перетворює їх на його об'єкт (Матишевський, 2001: 104]. В. Я. Тацій звертав увагу на те, що посягання на додатковий об'єкт характеризує підвищену суспільну небезпечність вчиненого та має враховуватися під час кримінально-правової оцінки (Кримінальне право України, 2002: 101). Стосовно ст. 364-1 КК України ці положення дають підстави розглядати поряд з основним безпосереднім об'єктом ті права та законні інтереси, яким фактично заподіяно істотну шкоду, як додатковий безпосередній об'єкт, прямо передбачений кримінальним законом.

Під правами та інтересами окремих громадян у контексті ст. 364-1 КК України слід розуміти гарантовані Конституцією України, законами та іншими нормативно-правовими актами можливості особи користуватися належними їй благами, вимагати відповідної поведінки від інших осіб, брати участь у майнових, трудових, корпоративних та інших правовідносинах, а також реалізовувати законні інтереси, які перебувають під правовою охороною. Шкода таким правам та інтересам у сфері діяльності юридичної особи приватного права може бути пов'язана, зокрема, з неправомірним розпорядженням майном, невиконанням зобов'язань, позбавленням особи належних їй виплат, порушенням її корпоративних або трудових прав чи створенням інших істотних перешкод для реалізації охоронюваного законом інтересу. Конкретний зміст додаткового об'єкта повинен визначатися, з урахуванням того права чи інтересу, якому заподіяно передбачену законом шкоду.

Державні інтереси охоплюють охоронювані законом потреби держави, пов'язані з належним функціонуванням її інституцій, виконанням визначених законом завдань, забезпеченням економічної, соціальної та іншої державної політики. Конституційний Суд України зазначав, що інтереси держави закріплюються як нормами Конституції України, так і іншими

ISSN: 2307-8049 (Print)
ISSN: 2663-2799 (Online)

правовими актами, а їх основу становить потреба у здійсненні загальнодержавних політичних, економічних, соціальних та інших дій (Рішення Конституційного Суду України, 1999). Громадські інтереси відображають охоронювані законом потреби суспільства в цілому, територіальних громад, соціальних груп чи інших об'єднань осіб. Інтереси юридичних осіб охоплюють їх майнові та немайнові права, можливість здійснювати статутну, господарську, професійну чи іншу законну діяльність, зберігати майно, виконувати зобов'язання та реалізовувати рішення органів управління без протиправного використання службових повноважень (Філончук, 2019: 170). При цьому потерпілою від істотної шкоди може бути як юридична особа приватного права, усупереч інтересам якої діяла її службова особа, так і інша юридична особа, якщо її охоронюваним законом інтересам фактично заподіяно шкоду.

Таким чином, об'єкт кримінального правопорушення, передбаченого ст. 364-1 КК України, має багаторівневий характер. У межах родового об'єкта кримінальних правопорушень у сфері службової діяльності та професійної діяльності пов'язаної із наданням публічних послуг основний безпосередній об'єкт утворюють суспільні відносини, що забезпечують належний порядок здійснення службовою особою юридичної особи приватного права наданих їй повноважень відповідно до їх правового призначення та законних інтересів цієї юридичної особи. Додатковим безпосереднім об'єктом виступають охоронювані законом права або інтереси окремих громадян, державні чи громадські інтереси або інтереси юридичних осіб, яким заподіюється істотна шкода. Такий підхід дає змогу не змішувати об'єкт посягання з характеристикою самого використання повноважень та його наслідків і зберігає межі дослідження на рівні суспільних відносин, які поставлені під кримінально-правову охорону.

Висновки. Отже, основним безпосереднім об'єктом зловживання повноваженнями службовою особою юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми, визначено суспільні відносини, що забезпечують встановлений законом, установчими документами та іншими правомірними актами порядок здійснення службовою особою юридичної особи приватного права наданих їй повноважень відповідно до їх призначення та законних інтересів такої юридичної особи. Додатковим об'єктом є охоронювані законом права та інтереси окремих громадян, державні чи громадські інтереси або інтереси юридичних осіб, яким унаслідок передбаченого кримінально-правовою нормою зловживання заподіюється передбачена кримінальним законом шкода.

Декларація про використання штучного інтелекту. Під час підготовки статті інструменти штучного інтелекту використовувалися виключно для мовного редагування, перевірки граматики, перекладу або інших допоміжних завдань, без використання згенерованих ними об'єктів як результатів академічної діяльності.

Конфлікт інтересів. Автор заявляє про відсутність конфлікту інтересів.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Дзюба Ю. П. Суспільна небезпечність злочинів та соціальна обумовленість кримінально-правової заборони. *Форум права*. 2014. № 4. С. 130–134. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2014_4_25.pdf
2. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України / за заг. ред. О. М. Джужі, А. В. Савченка, В. В. Чернія. 2-ге вид., перероб. і допов. Київ : Юрінком Інтер, 2018. 1104 с.
3. Дудоров О. О., Хавронюк М. І. Кримінальне право : навч. посіб. / за заг. ред. М. І. Хавронюка. Київ : Ваіте, 2014. 944 с.
4. Кримінальне право України. Загальна частина : підручник / Ю. В. Александров та ін. ; за ред. М. І. Мельника, В. А. Клименка. 4-те вид., перероб. та допов. Київ : Атіка, 2008. 375 с.
5. Кримінальне право України: Загальна частина. Основні питання вчення про злочин : наук.-практ. посіб. / за ред. В. П. Ємельянова. Харків : Право, 2018. 142 с.
6. Кримінальне право України: Загальна частина : підручник / Є. С. Назимко, С. В. Лосич, Ю. О. Данилевська та ін. ; за заг. ред. В. М. Бесчастного, О. М. Джужи. Київ : ВД «Дакор», 2018. 386 с.
7. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України / за ред. М. І. Мельника, М. І. Хавронюка. 11-те вид., переробл. та допов. Київ : ВД «Дакор», 2019. 1384 с.
8. Кримінальний кодекс України. Науково-практичний коментар : у 2 т. / за заг. ред. В. Я. Тація, В. П. Пшонки, В. І. Борисова та ін. 5-те вид., доповн. Харків : Право, 2013. Т. 2 : Особлива частина. 1040 с.
9. Яциніна М.-М. С. Об'єкт зловживання владою, службовим становищем або повноваженнями за КК України. *Вісник Львівського університету*. Серія юридична. 2016. Вип. 62. С. 184–191. URL: https://publications.lnu.edu.ua/bulletins/index.php/law/article/viewFile/398/394
10. Гора Р. М. Значення юридичних осіб публічного права для вивчення об'єкта злочину, передбаченого ст. 364-1 КК України. *Вісник Асоціації кримінального права України*. 2018. Т. 1, № 10. С. 144–152. DOI: https://doi.org/10.21564/2311-9640.2018.10.161675
11. Цивільний кодекс України : Закон України від 16 січ. 2003 р. № 435-IV. URL: https://zakon.rada.gov.ua/go/435-15
12. Монін І. В. Щодо особливостей визначення об'єкта складу кримінального правопорушення, пов'язаного зі зловживанням повноваженнями службовою особою юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми. *Юридичний вісник*. 2022. № 5. С. 299–310.
13. Кримінальний кодекс України : Закон України від 05 квіт. 2001 р. № 2341-III. URL: https://zakon.rada.gov.ua/go/2341-14
14. Матишевський П. С. Кримінальне право України. Загальна частина : підруч. для студ. юрид. вузів і фак. Київ : А.С.К., 2001. 352 с.
15. Кримінальне право України. Загальна частина : підручник для студентів юрид. спец. вищ. закладів освіти / М. І. Бажанов, Ю. В. Баулін, В. І. Борисов та ін. ; за ред. М. І. Бажанова, В. В. Сташиса, В. Я. Тація. Київ : Юрінком Інтер – Право, 2002. 416 с.
16. Рішення Конституційного Суду України від 8 квітня 1999 року № 3-рп/99 у справі за конституційними поданнями Вищого арбітражного суду України та Генеральної прокуратури України щодо офіційного тлумачення положень статті 2 Арбітражного процесуального кодексу України (справа про представництво прокуратурою України інтересів держави в арбітражному суді). URL: https://zakon.rada.gov.ua/go/v003p710-99
17. Філончук Г. А. Зловживання повноваженнями службовою особою юридичної особи приватного права незалежно

від організаційно-правової форми: окремі питання аналізу об'єктивної сторони злочину. *Особливості застосування антикорупційного законодавств*а: від розслідування до вироку суду : зб. тез доп. Міжнар. наук.-практ. конф. (Харків, 17 жовт. 2019 р.). Харків : ХНУВС, 2019. С. 170–172. URL: https://dspace.univd.edu.ua/items/f885b940-ea9f-4766-a04a-f59cb09bb58b

REFERENCES:

1. Dziuba Yu. P. (2014). Suspilna nebezpechnist zlochyniv ta sotsialna obumovlenist kryminalno-pravovoi zaborony [Public danger of crimes and social conditionality of the criminal-law prohibition]. *Forum prava – Forum of Law*. 2014. № 4. S. 130–134. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2014_4_25.pdf [in Ukrainian].

2. Naukovo-praktychnyi komentar Kryminalnoho kodeksu Ukrainy [Scientific and practical commentary on the Criminal Code of Ukraine] / za zah. red. O. M. Dzhuzhi, A. V. Savchenka, V. V. Chernieia. 2-he vyd., pererob. i dopov. Kyiv: Yurinkom Inter, 2018. 1104 s. [in Ukrainian].

3. Dudorov O. O., Khavroniuk M. I. (2014). Kryminalne pravo [Criminal law]: navch. posib. / za zah. red. M. I. Khavroniuka. Kyiv: Vaite, 2014. 944 s. [in Ukrainian].

4. Kryminalne pravo Ukrainy. Zahalna chastyna [Criminal Law of Ukraine. General Part]: pidruchnyk / Yu. V. Aleksandrov ta in.; za red. M. I. Melnyka, V. A. Klymenka. 4-te vyd., pererob. ta dopov. Kyiv: Atika, 2008. 375 s. [in Ukrainian].

5. Kryminalne pravo Ukrainy: Zahalna chastyna. Osnovni pytannia vchennia pro zlochyn [Criminal Law of Ukraine: General Part. Basic issues of the doctrine of crime]: nauk.-prakt. posib. / za red. V. P. Yemelianova. Kharkiv: Pravo, 2018. 142 s. [in Ukrainian].

6. Kryminalne pravo Ukrainy: Zahalna chastyna [Criminal Law of Ukraine: General Part]: pidruchnyk / Ye. S. Nazymko, S. V. Losych, Yu. O. Danylevska ta in.; za zah. red. V. M. Beschastnoho, O. M. Dzhuzhy. Kyiv: VD «Dakor», 2018. 386 s. [in Ukrainian].

7. Naukovo-praktychnyi komentar Kryminalnoho kodeksu Ukrainy [Scientific and practical commentary on the Criminal Code of Ukraine] / za red. M. I. Melnyka, M. I. Khavroniuka. 11-te vyd., pererobl. ta dopov. Kyiv: VD «Dakor», 2019. 1384 s. [in Ukrainian].

8. Kryminalnyi kodeks Ukrainy. Naukovo-praktychnyi komentar [Criminal Code of Ukraine. Scientific and practical commentary]: u 2 t. / za zah. red. V. Ya. Tatsiia, V. P. Pshonky, V. I. Borysova ta in. 5-te vyd., dopovn. Kharkiv: Pravo, 2013. T. 2: Osoblyva chastyna. 1040 s. [in Ukrainian].

9. Yatsynina M.-M. S. (2016). Obiekt zlovzhyvannia vladoiu, sluzhbovym stanovyshchem abo povnovazhenniamy za KK Ukrainy [The object of abuse of power, official position, or authority under the Criminal Code of Ukraine]. *Visnyk Lvivskoho universytetu. Seriia yurydychna – Bulletin of Lviv University. Series Law*. 2016. Vyp. 62. S. 184–191. URL: https://publications.lnu.edu.ua/bulletins/index.php/law/article/viewFile/398/394 [in Ukrainian].

10. Hora R. M. (2018). Znachennia yurydychnykh osib publichnoho prava dlia vyvchennia obiekta zlochynu, peredbachenoho st. 364-1 KK Ukrainy [The significance of legal entities of public law for studying the object of the crime under Article 364-1 of the Criminal Code of Ukraine]. *Visnyk Asotsiatsii kryminalnoho prava Ukrainy – Bulletin of the Association of Criminal Law of Ukraine*. 2018. T. 1, № 10. S. 144–152. DOI: https://doi.org/10.21564/2311-9640.2018.10.161675 [in Ukrainian].

11. Tsyvilnyi kodeks Ukrainy [Civil Code of Ukraine]: Zakon Ukrainy vid 16 sichnia 2003 roku № 435-IV. URL: https://zakon.rada.gov.ua/go/435-15 (data zvernennia: 16.09.2026) [in Ukrainian].

12. Monin I. V. (2022). Shchodo osoblyvostei vyznachennia obiekta skladu kryminalnoho pravoporushennia, poviazanoho zi zlovzhyvanniam povnovazhenniamy sluzhbovoiu osoboiu yurydychnoi osoby pryvatnoho prava nezalezhno vid orhanizatsiino-pravovoi formy [On the peculiarities of determining the object of the corpus delicti of the criminal offense related to abuse of authority by an official of a private-law legal entity, regardless of its organizational and legal form]. *Yurydychnyi visnyk – Legal Bulletin*. 2022. № 5. S. 299–310 [in Ukrainian].

13. Kryminalnyi kodeks Ukrainy [Criminal Code of Ukraine]: Zakon Ukrainy vid 05 kvitnia 2001 roku № 2341-III. URL: https://zakon.rada.gov.ua/go/2341-14 (data zvernennia: 16.09.2026) [in Ukrainian].

14. Matyshevskyi P. S. (2001). Kryminalne pravo Ukrainy. Zahalna chastyna [Criminal Law of Ukraine. General Part]: pidruch. dlia stud. yuryd. vuziv i fak. Kyiv: A.S.K., 2001. 352 s. [in Ukrainian].

15. Kryminalne pravo Ukrainy. Zahalna chastyna [Criminal Law of Ukraine. General Part]: pidruchnyk dlia studentiv yuryd. spets. vyshch. zakladiv osvity / M. I. Bazhanov, Yu. V. Baulin, V. I. Borysov ta in.; za red. M. I. Bazhanova, V. V. Stashysa, V. Ya. Tatsiia. Kyiv: Yurinkom Inter – Pravo, 2002. 416 s. [in Ukrainian].

16. Rishennia Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy vid 8 kvitnia 1999 roku № 3-rp/99 u spravi za konstytutsiinymy podanniamy Vyshchoho arbitrazhnoho sudu Ukrainy ta Heneralnoi prokuratury Ukrainy shchodo ofitsiinoho tlumachennia polozhen statti 2 Arbitrazhnoho protsesualnoho kodeksu Ukrainy (sprava pro predstavnytstvo prokuraturoiu Ukrainy interesiv derzhavy v arbitrazhnomu sudi) [Decision of the Constitutional Court of Ukraine of April 8, 1999, No. 3-rp/99 in the case on the constitutional petitions of the Supreme Arbitration Court of Ukraine and the Prosecutor General's Office of Ukraine regarding the official interpretation of Article 2 of the Arbitration Procedural Code of Ukraine (case on the representation by the Prosecutor's Office of Ukraine of state interests in arbitration court)]. URL: https://zakon.rada.gov.ua/go/v003p710-99 [in Ukrainian].

17. Filonchuk H. A. (2019). Zlovzhyvannia povnovazhenniamy sluzhbovoiu osoboiu yurydychnoi osoby pryvatnoho prava nezalezhno vid orhanizatsiino-pravovoi formy: okremi pytannia analizu obiektyvnoi storony zlochynu [Abuse of authority by an official of a private-law legal entity, regardless of its organizational and legal form: certain issues in the analysis of the objective side of the crime]. *Osoblyvosti zastosuvannia antykoruptsiinoho zakonodavstva: vid rozsliduvannia do vyroku sudu – Peculiarities of the Application of Anti-Corruption Legislation: from Investigation to Court Verdict*: zb. tez dop. Mizhnar. nauk.-prakt. konf. (Kharkiv, 17 zhovt. 2019 r.). Kharkiv: KhNUVS, 2019. S. 170–172. URL: https://dspace.univd.edu.ua/items/f885b940-ea9f-4766-a04a-f59cb09bb58b [in Ukrainian].

Дата першого надходження статті до видання: 16.09.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 19.10.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 09.11.2026